

موقف میدیکا افغانستان در ارتباط به شامل ساختن قانون منع خشونت علیه زن در آجندای شورای ملی و ادغام آن در کود جزا

13 جولای 2016
کابل، افغانستان

الف. معرفی:

1. این سند به هدف جلب توجه تمام جوانب ذیدخل در رابطه به مسایل آتی تهیه گردیده است:
الف: شامل ساختن قانون منع خشونت علیه زن در آجندای جلسه عمومی شورای ملی که قرار است در اخیر برج سنبله سال 1395 (بعد از رخصتی های تابستانی شورا) صورت گیرد که این مورد ضرورت به عملکرد فوری دارد.
ب: مجزا ساختن بخش جزایی قانون منع خشونت علیه زن از بخش وقایوی آن و داخل کردن بخش جزایی در کود جزا.

ب. شامل ساختن قانون منع خشونت علیه زن در آجندای شورای ملی:

2. ما جداً مخالف قرار دادن قانون منع خشونت علیه زن در آجندای جلسه ولسی جرگه و بحث و مناظره بالای آن هستیم. بعضی ها چنین پیشنهادی را به این دلیل کرده اند که بررسی ای از موقف ولسی جرگه در برابر قانون صورت گیرد. از دیدگاه ما این رویکرد نادرست است زیرا زمانی که در سال 2013 قانون متذکره برای بار نخست جهت تصمیم گیری به ولسی جرگه ارائه شد، موقف ولسی جرگه پس از بحث قاطع بود. هرگاه قانون منع خشونت علیه زن مجدداً برای آغاز دوباره بحث در ولسی جرگه در آجندا قرار گیرد، احتمال آن میرود که منجر به برداشتن احکام جرمی بالای ازدواج زیرسن، ازدواج اجباری و تصویب تعدد زوجات و غیره شده و موجب برخاستن بحث های غیرمفید بالای این قانون و جلب غیر ضروری توجه عامه شود.

3. علاوهً تأکید مینماییم که حقوقی که در چهارچوب قانون منع خشونت علیه زن برای زنان تضمین گردیده غیرقابل مذاکره میباشد. میتوان برخی از مواد این قانون را به منظور تقویت حمایت زنان در برابر خشونت تعدیل کرد، اما نه برعکس آن.

4. مشخصاً به تمام جوانب ذیدخل یادآور میشویم که خلاف ورزی های مرتبط با خشونت شدید فیزیکی و روانی مانند ازدواج اجباری و قبل از وقت، سوء استفاده فیزیکی و تجاوز جنسی نباید جهت بحث و مناظره در شورای ملی مطرح شوند. کمیته منع شکنجه خاصاً تذکر داده است که نظر به کنوانسیون منع شکنجه این نوع خشونت ها در زمره «شکنجه و رفتار های دیگر ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز» محسوب میشوند. به تمام جوانب یادآور میشویم که نظر به این کنوانسیون ممنوعیت اینگونه جرایم قطعی و غیرقابل فسخ است. به این معنا که هیچ حالت استثنایی ای وجود ندارد که تحت آن انجام چنین اعمال جرم پنداشته نشود. بدین لحاظ آغاز دوباره بحث بالای مواد جزایی قانون منع خشونت علیه زن در شورای ملی جهت برداشتن احکام جرمی بالای موارد فوق نقض کنوانسیون مذکور خواهد بود. از تمام جوانب ذیدخل تقاضا مینماییم تا لست موضوعاتی را که بتاريخ 21 جولای سال 2010 در کنوانسیون منع شکنجه تسجیل یافته (CAT/C/AFG/Q/2) و دولت جمهوری اسلامی افغانستان بتاريخ 1 اپریل سال 2016 آنها را پذیرفته است (CAT/C/AFG/2)، مرور نمایند.

5. در روشنایی توضیحات فوق ما بصورت فوری از نمایندگی اتحادیه اروپا در افغانستان، دول عضو حاضر آن در افغانستان، نماینده های جامعه جهانی، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و وزارت امور زنان تقاضا مینمایم تا اقدامات مؤثری را در راستای جلوگیری از قرار گرفتن قانون منع خشونت علیه زن در آجندای جلسه شورای ملی که قرار است در اخیر برج سنبله 1395 پس از ختم رخصتی های تابستانی شورای ملی برگزار گردد، انجام داده و درین زمینه به گونه جدی عمل نمایند.

ج. تقسیم شدن و ادغام قانون منع خشونت علیه زن در کود جزا:

6. اطلاع حاصل نمودیم که میان حکومت جمهوری اسلامی افغانستان، اتحادیه اروپا و اعضای آن در قسمت ادغام بعضی از ماده های قانون منع خشونت علیه زن در کود جزا توافق صورت گرفته است. باید خاطر نشان سازیم که جامعه مدنی مشمول این توافق نبوده است.
7. موقف همیشگی میدیکا افغانستان این است که قانون منع خشونت علیه زن منحصراً یک سند تقنینی جداگانه و مستقل باقی مانده اما محاکم آنرا هم ردیف با قانون جزا تطبیق نمایند.
8. با وجود موقف فوق میدیکا افغانستان از اینکه روند ادغام قانون منع خشونت علیه زن در قانون جزا جاری میباشد، میدیکا افغانستان آماده است تا بخاطر حفظ محتوا و مفهوم این قانون در قسمت امکانات تقنینی آن کار نماید. از اینکه ریاست تقنین وزارت عدلیه، اتحادیه اروپا، برنامه حمایت از سکتور عدلی و قضایی «جی اس اس پی» ایالت متحده امریکا طرح قوانین جهت حفاظت زنان را منحصراً اولویت قرار داده اند استقبال میکنیم و از فعالیت هایی که تا اکنون در راستای تقویت برخی از ماده های قانون جزا انجام داده اند که بر بنیاد آن خشونت علیه زنان جرم پنداشته میشود، سپاسگزاری میکنیم.
9. علیرغم دعوت ما به بحث روی راه حل تقنینی، ما موقف فعلی مان را تا زمانی حفظ خواهیم کرد که از رسیدن به یک راه حل تقنینی که حفظ محتوا و مفهوم قانون منع خشونت علیه زن و تعهدات بین المللی افغانستان در قسمت قوانین را در پی داشته باشد، مطمئن شویم.
10. اجماع جهانی بر این است که خشونت علیه زنان تنها میتواند از طریق قوانین جامعی که در برگزیده اقدامات تنبیهی، پیشگیرنده و مثبت بوده و به نیاز های مشخص زنان شاکی و بازمانده خشونت پاسخگو باشند، بگونه کامل محو گردد (به پیشنهاد عمومی ماده 19 کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان یا CEDAW توجه کنید). صرفاً اجرای مجازات که بعد از انجام عمل خشونت صورت میگیرد، کافی نیست.
11. از تمامی مراجع و اشخاص ذیدخل تقاضا مینماییم تا تصدیق نمایند که بدلیل موجودیت روابط نامساوی میان زن و مرد افغان در درازای تاریخ و میزان چشمگیر خشونت و تبعیض علیه زنان حتمی است تا تعهد افغانستان برای احترام، جلوگیری، محافظت و مجازات بصورت جامع در یک قانون مستقل وضع گردد. در واقع بسیاری از کشور ها منجمله پاکستان، هندوستان، اندونیزیا و مالیزیا قوانین جامعی را در خصوص محو خشونت علیه زنان و رسیدگی به نیازمندی های ویژه آنها به تصویب رسانیده اند. این اقدام آنها از جمله شامل برسمیت شناختن صلاحیت محاکم جزائی میباشد که میتوانند فیصله در اقدامات پیش گیرانه و غیر جزائی را که «متمرکز بر بازماندگان» بوده و به نیازمندی های فوری و دراز مدت زنان اولویت بدهند صادر کنند.
12. اخیراً در ماه اپریل سال 2016 دولت جمهوری اسلامی افغانستان بمنظور تطبیق قانون منع خشونت علیه زن تعهد خویش را برای احترام، جلوگیری، محافظت و مجازات عاملین خشونت علیه زن تصریح نمود (ملاحظات نهایی کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان [CEDAW/C/AFG/CO/1-2/Add.1] مؤرخ 26 می 2016). متعاقب آن دولت در 24 ولایت کشور سارنوالی های ویژه منع خشونت علیه زن را ایجاد نمود. دولت در راستای ادای مکلفیت های قانونی اش به اساس قانون منع خشونت علیه زن در جهت جلوگیری و مجازات هرچند پیشرفت بطی اما تدریجی داشته است. بنا بر این نهایتاً مهم است تا این پیشرفت بشکل مستمر و بدون سکتگی ادامه پیدا کند.
13. در حالی که شاهد بعضی تعدیلات مثبت در قانون جزای افغانستان بوده ایم، به این باور هستیم که قانون مذکور بعضی کاستی هایی نیز دارد. یکبار دیگر تاکید میکنیم که تمام انواع خشونت علیه زنان باید قابل مجازات بوده و جزا باید متناسب به شدت جرم ارتکاب شده، باشد. زنانی که متحمل خشونت شده اند باید مورد محافظت قانونی از جمله حمایت مدنی مطابق با وضعیت شخصی شان، قرار گیرند. زمانی که جایگاه قانونی قانون منع خشونت علیه زن چنانچه در پراگراف 7، 8 و 9 نیز ذکر گردیده روشن شود، ما درین زمینه میتوانیم پیشنهادات بیشتری ارائه کنیم.

14. با توجه به موارد فوق از تمامی جوانب ذیدخل و دولت جمهوری اسلامی افغانستان تقاضا مینماییم تا تعهد شانرا در برابر قانون منع خشونت علیه زن حفظ نمایند، تا باشد که قانون متذکره استقلالیت اش را حفظ نموده از دو بخش شدن آن جلوگیری شود و بخش جزایی آن با قانون جزا مدغم نگردد.

15. افزون بر این، از تمام جوانب ذیدخل دعوت مینماییم تا به منظور انجام بحث مثمر در مورد امکانات تقنینی ایکه از مفهوم و محتوای قانون منع خشونت پشتیبانی کنند، با ما در تماس شوند و خواهان پیشنهاد خط مشی مشخص و تعیین زمان کافی برای بحث و ارائه نظر شما هستیم.

16. در حال حاضر موقف کنونی خویش را در برابر قانون منع خشونت علیه زن حفظ مینماییم.

تماس:

حمیرا امیر رسولی

رئیس

ایمیل: humaira.rasuli@medica-afghanistan.org

تلیفون: 0700-211-456

میدیکا افغانستان

مساعی به خرچ میدهیم تا خشونت علیه زنان افغان را پایان ببخشیم.